Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0005

Humanitaarinen apu monikriisin aikana – tehokkaampi ja kunnianhimoisempi reagointi humanitaarisiin kriiseihin periaatteidemme mukaisesti

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2026 humanitaarisesta avusta monikriisin aikana – tehokkaampi ja kunnianhimoisempi reagointi humanitaarisiin kriiseihin periaatteidemme mukaisesti (2025/2085(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 ja 214 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan,

– ottaa huomioon vuoden 1949 Geneven sopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat,

– ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen, jonka Euroopan unioni ja kaikki sen jäsenvaltiot ovat ratifioineet,

– ottaa huomioon 24. toukokuuta 2024 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2730 (2024) humanitaarisen henkilöstön, YK:n henkilöstön ja avustavan henkilöstön suojelusta aseellisissa konflikteissa,

– ottaa huomioon 31. lokakuuta 2000 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta sekä siihen liittyvät yhdeksän YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joissa esitetään naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskeva toimintaohjelma,

– ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 pidetyn kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin, sen toimintaohjelman sekä siihen liittyvien tarkistuskonferenssien tulokset,

– ottaa huomioon Pekingin toimintaohjelman ja siihen liittyvien tarkistuskonferenssien tulokset,

– ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,

– ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96[1],

– ottaa huomioon 23. toukokuuta 2016 tehdyn Grand Bargain -sopimuksen, sitä koskevat riippumattomat vuosikertomukset, erityisesti vuoden 2021 kertomuksen, ja 15.–17. kesäkuuta 2021 pidetyn Grand Bargain -vuosikokouksen yhteydessä esitetyn Grand Bargain 2.0 -toimintakehyksen ja sen liitteet sekä 19.–20. kesäkuuta 2023 pidetyssä Grand Bargain -vuosikokouksessa annetut uudistetut sitoumukset,

– ottaa huomioon 23. elokuuta 2016 annetun YK:n pääsihteerin kertomuksen maailman humanitaarisen avun huippukokouksen tuloksista ja huippukokouksen osallistujien antamista sitoumuksista,

– ottaa huomioon ”Humanitarian reset” -aloitteen, jota YK:n humanitaaristen asioiden alipääsihteeri, hätäapukoordinaattori Tom Fletcher ehdotti 10. maaliskuuta 2025 päivätyssä viestissään YK:n pysyvälle yhteistyökomitealle[2];

– ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon EU:n humanitaarisesta toiminnasta: uudet haasteet, samat periaatteet (COM(2021)0110),

– ottaa huomioon komission julkaiseman naisten oikeuksia koskevan EU:n edistämissuunnitelman,

– ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kolmannen EU:n toimintasuunnitelman (GAP III) – Kunnianhimoinen ohjelma sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusvallan lisäämiseksi EU:n ulkoisissa toimissa,

– ottaa huomioon ajantasaistetut EU:n suuntaviivat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämiseksi[3],

– ottaa huomioon 10. joulukuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät naisista, rauhasta ja turvallisuudesta sekä naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan EU:n strategisen toimintamallin,

– ottaa huomioon 20. toukokuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU:n humanitaarisesta toiminnasta, 22. toukokuuta 2023 annetut neuvoston päätelmät humanitaarisen avun rahoitusvajeen korjaamisesta, 7. toukokuuta 2024 annetut neuvoston päätelmät

---

1 EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/1257/oj.

2 Hätäapukoordinaattori Tom Fletcherin viesti humanitaariselle yhteisölle, 10. maaliskuuta 2025.

3 EUVL C 303, 15.12.2009, s. 12.

suojelusta humanitaarisessa toiminnassa sekä 24. kesäkuuta 2024 annetut neuvoston päätelmät EU:n päivitetyistä suuntaviivoista lapsista aseellisissa selkkauksissa,

– ottaa huomioon 16. joulukuuta 2024 annetut neuvoston päätelmät Team Europen maailman ruoka- ja ravitsemusturvalle antaman tuen lisäämisestä;

– ottaa huomioon Maailman ruokaohjelman vuoden 2025 Global Outlook -katsauksen,

– ottaa huomioon YK:n humanitaarisen avun koordinointitoimiston vuoden 2025 Global Humanitarian Overview -katsauksen,

– ottaa huomioon UN Womenin vuonna 2025 julkaistun kertomuksen ”At a breaking point: The impact of foreign aid cuts on women’s organizations in humanitarian crises worldwide”,

– ottaa huomioon Punaisen Ristin kansainvälisen komitean vuoden 2024 kertomuksen kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta ja nykyaikaisten aseellisten konfliktien haasteista,

– ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) hauraita valtioita koskevan vuoden 2025 States of Fragility -kertomuksen,

– ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2025 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 15/2025 etähallinnoidusta EU:n humanitaarisesta avusta,

– ottaa huomioon Equal Measures 2030 -koalition raportin ”Findings from the 2024 SDG Gender Index – A gender equal future in crisis?”,

– ottaa huomioon 13. toukokuuta 2022 annetun G7-maiden ulkoministerien julkilausuman humanitaarisen avun ennakoivien toimien vahvistamisesta,

– ottaa huomioon neljännen kansainvälisen kehitysrahoituskonferenssin päätösasiakirjan, joka tunnetaan myös Sevillan sitoumuksena (*Compromiso de Sevilla*),

– ottaa huomioon vuonna 2023 annetun komission EU:n pelastuspalveluasioiden ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosaston (ECHO) ohjeasiakirjan ”Promoting Equitable Partnerships with Local Responders in Humanitarian Settings”,

– ottaa huomioon maaliskuussa 2022 annetun humanitaarisen avun antajien ilmasto- ja ympäristöjulistuksen,

– ottaa huomioon lupaukset, jotka EU, sen jäsenvaltiot ja niiden kansalliset yhdistykset antoivat Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun 34. kansainvälisessä konferenssissa kansainvälisen

humanitaarisen oikeuden tarkemmasta noudattamisesta sitä edistämällä, levittämällä ja panemalla täytäntöön sekä humanitaarisen ja lääkintähenkilöstön suojelemisesta,

– ottaa huomioon lupauksen, jonka EU ja sen jäsenvaltiot antoivat Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun 34. kansainvälisessä konferenssissa humanitaarisen avun toimitusten mahdollistamisesta ja helpottamisesta, poliittisen ja diplomaattisen osallistumisen vahvistamisesta ja tuen lisäämisestä humanitaariseen työhön osallistuville,

– ottaa huomioon 7. toukokuuta 2025 antamansa päätöslauselman unionin pitkän aikavälin uudistetusta talousarviosta muuttuvassa maailmassa[4],

– ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien tilanteesta EU:ssa naisten terveyden osalta[5],

– ottaa huomioon 29. marraskuuta 2018 antamansa päätöslauselman vammaisten naisten tilanteesta[6],

– ottaa huomioon humanitaarisesta avusta antamansa päätöslauselmat ja erityisesti 15. joulukuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n humanitaarisen toiminnan uudesta suunnasta[7] ja 6. heinäkuuta 2022 antamansa päätöslauselman ruokaturvasta kehitysmaissa[8] sekä 23. marraskuuta 2023 antamansa päätöslauselman[9] innovatiivisen humanitaarisen avun strategiasta: valokeilassa nykyiset ja jo unohdetut kriisit,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön (A10-0257/2025),

A. toteaa, että monenvälinen humanitaarinen järjestelmä on ennenäkemättömien haasteiden äärellä, koska suuri määrä ihmisiä tarvitsee kiireellistä humanitaarista apua ja hauraiden ympäristöjen määrä kasvaa, mukaan lukien aseellisten selkkausten määrän kasvu vuoteen 2023 verrattuna; ottaa huomioon, että vuonna 2025 noin 305 miljoonan ihmisen arvioidaan tarvitsevan kiireellistä

---

4 Hyväksytyt tekstit, P10_TA(2025)0090.
5 EUVL C 81, 18.2.2022, s. 43.
6 EUVL C 363, 28.10.2020, s. 164.
7 EUVL C 251, 30.6.2022, s. 80.
8 EUVL C 47, 7.2.2023, s. 149.
9 EUVL C, C/2024/4223, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4223/oj.

humanitaarista apua ja suojelua eri puolilla maailmaa[10]; toteaa, että monikriisillä tarkoitetaan monimutkaisia ja yhtäaikaisia toisiinsa liittyviä kriisejä[11];

B. ottaa huomioon, että maailmassa on yli 319 miljoonaa ihmistä, joiden arvioidaan kärsivän akuutisti puutteellisesta elintarviketurvasta, ja heistä noin 70 prosenttia elää hauraissa ympäristöissä tai konfliktien vaikutuspiirissä[12], joissa noin joka viides kärsii nälkää; toteaa, että kansainvälinen yhteistyö on edelleen äärimmäisen tärkeää, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata, erityisesti kun kyse on elintarviketurvasta, ja etenkin sellaisten kumppanien kanssa, jotka voivat tarjota merkittävää apua, mukaan lukien transatlanttinen yhteistyö;

C. ottaa huomioon, että vuoteen 2030 mennessä 90 prosenttia maailman köyhistä asuu Afrikassa; toteaa, että ravinnon, terveyden ja koulutuksen hyödyt ovat keskeisen tärkeitä näiden ihmisten nostamisessa köyhyysloukusta; toteaa, että vuoden 2025 suurimpien humanitaaristen tarpeiden odotetaan olevan itäisessä ja eteläisessä Afrikassa, joissa 85 miljoonaa ihmistä on humanitaarisen avun tarpeessa; toteaa, että 35 prosenttia näistä tarpeista selittyy yksin Sudanin kriisillä;

D. ottaa huomioon, että Afganistanin jo ennestään äärirajoilla oleviin humanitaarisiin resursseihin kohdistuu nykytilanteessa lisäpainetta, joka pahentaa miljoonien selviytymiskamppailua käyvien ihmisten, myös naisten ja tyttöjen, ahdinkoa;

E. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun viraston (UNHCR) mukaan maailmanlaajuisesti siirtymään joutuneita henkilöitä on yli 122 miljoonaa, joista lähes 60 prosenttia elää hauraissa ympäristöissä tai konfliktien vaikutuspiirissä, ja että yli 70 prosenttia EU:hun saapuvista turvapaikanhakijoista on lähtöisin näistä ympäristöistä[13];

F. ottaa huomioon, että humanitaarisen avun järjestelmä kärsii mittavasta rahoituskriisistä; ottaa huomioon, että vuonna 2024 YK pyysi humanitaariseen apuun kaikkiaan 50 miljardia Yhdysvaltain dollaria, josta vain 43 prosenttia myönnettiin; ottaa huomioon, että Yhdysvaltain kansainvälisen kehitysyhteistyöviraston (USAID) ohjelmien lakkauttaminen ja muiden keskeisten avunantajien, kuten useiden EU:n jäsenvaltioiden, ulkomaanapuun tekemät leikkaukset ovat vaikeuttaneet tilannetta entisestään ja johtaneet humanitaaristen sekä terveyttä, sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastoa koskevien aloitteiden maailmanlaajuisesti saaman rahoituksen vähenemiseen huolestuttavassa mittakaavassa; toteaa, että YK:n

---

10 OCHA, Global Humanitarian Overview -kertomus, 2025

11 Yhteinen tutkimuskeskus, ”Unraveling the poly crisis with foresight and innovation”, 26. maaliskuuta 2025.

12 Maailman ruokaohjelma, vuoden 2025 Global Outlook -katsaus.

13 UNHCR, ”Mid-Year Trends”, 9. lokakuuta 2024.

vuonna 2025 pyytämä humanitaarinen apu on tarkoitettu 188 miljoonan ihmisen avustamiseen 72 maassa ja että heinäkuussa 2025 siitä oli saatu vasta 13 prosenttia[14]; toteaa, että Yhdysvaltain kehitysyhteistyön leikkausten seurauksena yli 14:ää miljoonaa ihmistä uhkaa kuolema vuoteen 2030 mennessä; toteaa, että tämä vaikuttaa myös yli 4,5 miljoonaan alle viisivuotiaaseen lapseen[15]; ottaa huomioon, että rahoitusleikkaukset syventävät nälkäkriisiä ja samaan aikaan elintarviketurvan akuutit puutteet ovat historiallisen pahoja; ottaa huomioon, että nämä leikkaukset vaikuttavat suhteettoman paljon naisiin, tyttöihin, vammaisiin henkilöihin sekä maaseutualueiden ja syrjäisten alueiden asukkaisiin, mikä syventää nykyistä eriarvoisuutta entisestään[16]; ottaa huomioon, että suurimmat vaikutukset kohdistuvat naisjohtoisiin ja naisten oikeuksia edistäviin paikallis- ja kansallisen tason järjestöihin; toteaa, että nämä leikkaukset lisäävät sisäisesti siirtymään joutuneiden, pakolaisten ja haavoittuvien ryhmien turvallisuuteen ja hyvinvointiin kohdistuvia riskejä; panee merkille, että leikkausten vaikutukset sekä elintarviketurvaan että terveyteen ovat tuhoisat maailmanlaajuisesti – ne lisäävät entisestään kokonaiskuolleisuutta, sairastuvuutta ja vammaisuutta, koska sairauksien hoidon ja ennaltaehkäisyn, samoin kuin peruspalveluiden ja hyödykkeiden, saatavuudessa on epätasa-arvoisuutta, ja pahentavat tartuntatautiepidemioiden ja pandemioiden riskiä;

G. ottaa huomioon, että hätäapuvetoomusten rahoituksen välillä on huomattavaa epätasapainoa, mikä johtuu siitä, että yhä useampi kriisi jää unohduksiin; toteaa, että unohdetuiksi kriiseiksi määritetään vakavat, pitkittyneet humanitaariset kriisitilanteet, joista kärsivät väestöryhmät eivät saa lainkaan kansainvälistä apua tai sitä ei saada riittävästi ja joissa ei ole poliittista tahtoa kriisin ratkaisuun, osin johtuen median kiinnostuksen puutteesta;

H. toteaa, että nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä humanitaarinen apu on ollut riittämätöntä, ja tämä on johtanut siihen, että hätäapuvaraukseen turvaudutaan rutiininomaisesti; toteaa, että EU:n on vaadittava muita toimijoita tehostamaan humanitaarista apuaan; katsoo, että humanitaarisen avun olisi tuettava paikallisyhteisöjä mutta saatava ne myös toimimaan ja osallistumaan avustustoimiin;

I. ottaa huomioon, että humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostama kokonaisuus on olennainen humanitaarisen avun kehyksessä, koska se lisää koordinointia, yhteistyötä ja

---

14 Valkoinen talo, ”Reevaluating and Realigning United States Foreign Aid”, 20. tammikuuta 2025.

15 The Lancet, ”Evaluating the impact of two decades of USAID interventions and projecting the effects of defunding on mortality until 2030: a retrospective impact evaluation and forecasting analysis”.

16 Pelastakaa lapset -järjestö, ”Girls Pay the Price As Aid Cuts Hit Countries with Deepest Gender Inequality”, 11. lokakuuta 2025.

johdonmukaisuutta eri alojen välillä, jotta voidaan pureutua pitkittyneiden kriisien perimmäisiin syihin sen lisäksi, että tarjotaan välitöntä apua; toteaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteinen osuus maailmanlaajuisesta kehitysavusta on 42 prosenttia; toteaa, että OECD ennustaa virallisen kehitysavun putoavan 9–17 prosentilla vuonna 2025[17]; toteaa, että komissio pyrkii ottamaan käyttöön jopa 300 miljardia euroa vuoteen 2027 mennessä Global Gateway -strategian kautta kestävinä ja osallistavina investointeina; toteaa, että hauraissa ympäristöissä EU:lta vaaditaan erityistä lähestymistapaa ja strategiaa;

J. ottaa huomioon, että kolme humanitaarisia tarpeita eniten lisännyttä tekijää ovat konfliktit, ilmastonmuutos ja taloudelliset tekijät, jotka ovat ihmisen toiminnan aiheuttamia ja pysäytettävissä yhtenäisillä ja yhteisillä toimilla; panee merkille, että aseellisten konfliktien määrä nousi jyrkästi vuonna 2023; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen ja ympäristön tilan heikkenemisen seuraukset lisäävät epävakautta ja konflikteja, ilmastoon liittyviä uhkia, luonnonkatastrofeja, maan sisäistä pakolaisuutta ja laitonta muuttoliikettä sekä pahentavat resurssien niukkuutta heikentäen vesi- ja elintarviketurvaa, ja lisäksi niillä on suhteettoman suuri vaikutus naisiin ja haavoittuviin ryhmiin;

K. ottaa huomioon, että humanitaarisen avun turvallinen ja vapaa perillepääsy estetään huolestuttavan usein, esimerkiksi konfliktien, luonnonkatastrofien ja tautien puhkeamisen yhteydessä, ja tätä tapahtuu sekä hallitusten joukkojen että muiden aseistettujen joukkojen hallussa olevilla alueilla; toteaa, että tilannetta pahentavat entisestään vaaralliset ja vahingoittavat tavat tulkita ja soveltaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja humanitaarisia periaatteita, jotka ovat inhimillisyys, puolueettomuus, tasapuolisuus ja riippumattomuus; ottaa huomioon, että humanitaarisen avun perillepääsyn tahallinen estäminen tai välineellistäminen poliittisten tai sotilaallisten tavoitteiden edistämiseksi loukkaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden velvoitteita;

L. toteaa, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioituksen puutteesta aiheutuu sitkeitä ja laajamittaisia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden loukkauksia, joihin liittyy tahallisia hyökkäyksiä siviilejä vastaan, tärkeän infrastruktuurin – kuten koulujen ja sairaaloiden – tuhoamista, hyökkäyksiä humanitaarisen avun henkilöstöä vastaan, laajamittaista seksuaalista väkivaltaa ja lapsitaistelijoiden värväämistä; ottaa huomioon, että aseistettujen muiden kuin valtiollisten toimijoiden määrä ja vaikutusvalta kasvaa konflikteissa maailmanlaajuisesti ja että tällaiset valtiosta riippumattomat tahot ovat syyllistyneet joihinkin tuhoisimpiin siviileihin kohdistuneisiin iskuihin; toteaa, että humanitaarisen avun työntekijöihin ja siviileihin samoin kuin siviili-infrastruktuuriin on kohdistunut ennätyksellisen

---

17 OECD, ”Cuts in official development assistance”, 26. kesäkuuta 2025.

paljon iskuja, ennen kaikkea Gazan ja Sudanin konfliktien seurauksena[18];

M. toteaa, että YK:n mukaan vuonna 2023 yli 600 miljoonaa naista ja tyttöä asui 50 kilometrin säteellä konfliktialueesta ja että tämä luku on yli 50 prosenttia suurempi kuin vuosikymmen aikaisemmin;

N. ottaa huomioon, että konflikteihin liittyvä seksuaalinen väkivalta on lisääntynyt dramaattisesti ja YK kirjasi 3 688 todennettua konflikteihin liittyvää seksuaalisen väkivallan tapausta vuonna 2023, mikä tarkoittaa 50 prosentin nousua edellisestä vuodesta, ja että todennetuista tapauksista 95 prosentissa kyse oli naisista ja tytöistä ja 32 prosentissa uhri oli lapsi[19];

O. toteaa, että konflikti- ja kriisiaikoina sukupuolten välinen epätasa-arvo syvenee usein entisestään, minkä seurauksena naisiin ja tyttöihin kohdistuu suhteettoman suuri osuus vaikutuksista, esimerkiksi pakkomuutoista, sukupuolistuneesta väkivallasta ja ihmishenkiä pelastavien palvelujen ja päätöksentekoprosesseihin osallistumisen epäämisestä; ottaa huomioon, että naiset, murrosikäiset työt, vammaiset henkilöt, alkuperäiskansoihin kuuluvat, hlbtiq+ -henkilöt ja ikääntyneet ovat ryhmiä, joilla on usein monia ja risteäviä haavoittuvuuksia, ja tämä on otettava huomioon; toteaa, että kahdenvälisen avun, johon sisältyy sukupuolten tasa-arvon tavoitteita, osuus humanitaarisesta avusta on ollut historiallisesti matala, ja se on laskenut entisestään muutaman viime vuoden aikana ja polkenut paikallaan 17 prosentissa[20] vuosina 2021–2022; toteaa, että naiset ovat olennaisessa asemassa humanitaarisen avun toimittamisessa hätäavun antajina; ottaa huomioon, että investoinnit sukupuolten tasa-arvoon pelastavat henkiä humanitaarisissa kriisitilanteissa; toteaa, että on olemassa näyttöä siitä, että sukupuoliresponsiivinen humanitaarisen avun ohjelmasuunnittelu on kannattavaa, koska jokainen investoitu Yhdysvaltain dollari tuottaa kahdeksan dollaria[21], ja että priorisoinnissa on edelleen haasteita;

P. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta on kaikissa muodoissaan (fyysinen, seksuaalinen, psykologinen, taloudellinen tai verkkoväkivalta) ihmisoikeusloukkaus, naisiin kohdistuvan syrjinnän

---

18 OCHA, ”World Humanitarian Day: Attacks on aid workers hit another record, humanitarians call for urgent action”, 19. elokuuta 2025.

19 YK:n pääsihteerin konfliktien yhteydessä tehtävää seksuaalista väkivaltaa käsittelevän erityisedustajan toimisto,”15th Report of the United Nations Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence”, 4. huhtikuuta 2024.

20 OECD, ”Development Finance for Gender Equality 2024”, OECD Publishing, Pariisi, 2024.

21 YK:n tasa-arvojärjestö UN Women, ”Facts and figures: Humanitarian action”, 15. huhtikuuta 2025.

äärimmäinen muoto ja yksi pääasiallisista esteistä sukupuolten tasa-arvon saavuttamiselle;

Q. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvoa vastustavat liikkeet hyödyntävät yhä useammin humanitaarisia kriisejä heikentääkseen sukupuolten tasa-arvoa ja horjuttaakseen naisjärjestöjen laillista asemaa, myös EU:n kumppanimaissa;

R. toteaa, että puolet kriisien vaikutuspiirissä olevista ihmisistä on lapsia ja että heidän oikeuksiaan loukataan hälyttävällä tasolla ja että lapsikeskeisten aloitteiden ja ohjelmien rahoituksen jyrkkä väheneminen pahentaa tätä tilannetta; ottaa huomioon, että konfliktialueilla asuu nyt yli 473 miljoonaa lasta, mikä tarkoittaa useampaa kuin yhtä kuudesta kaikista maailman lapsista; ottaa huomioon, että lapsisotilaiden värvääminen on lisääntynyt; panee merkille, että lapset tulevat aikuisia todennäköisemmin surmatuiksi tai vammautuvat, ajautuvat aseellisten joukkojen värväämiksi tai joutuvat seksuaalisen väkivallan kohteiksi; toteaa, että arvioiden mukaan yli 52 miljoonaa lasta maailmassa ei pääse kouluun konflikteista kärsivissä maissa[22];

S. toteaa, että kirkot ja uskonnolliset järjestöt tuottavat ainutlaatuista lisäarvoa toiminnalle kriisitilanteissa, koska niillä on yhteisöjen luottamus, ne saavat vapaaehtoiset liikkeelle ja ovat usein läsnä vaikeasti saavutettavilla alueilla; toteaa, että niiden kauan jatkunut sitoutuminen ja näkemys tuen kokonaisvaltaisuudesta (jossa yhdistyvät aineellinen ja psykososiaalinen apu) ovat olennaisen tärkeitä, kun halutaan lujittaa selviytymiskykyä ja kestävää rauhaa;

Tarve varmistaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen ja laatia EU:n humanitaarisen diplomatian strategia

1. suhtautuu myönteisesti komission sitoutumiseen humanitaariseen rahoitukseen ja toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat edelleen maailmanlaajuisesti suurin humanitaarisen tarveperusteisen rahoituksen antaja; on järkähtämättä sitä mieltä, että kaikilla valtioilla ja konfliktien osapuolilla on velvollisuus ja vastuu kunnioittaa kansainvälistä humanitääristä oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta ja varmistaa niiden kunnioittaminen, että siviilien suojelu on priorisoitava ja että näiden on pysyttävä EU:n ulkoisen toiminnan keskeisinä tavoitteina, myös sen humanitaarisessa avustustyössä; kehottaa EU:ta jatkossakin vahvistamaan humanitaarisia periaatteita, jotka ovat inhimillisyys, puolueettomuus, tasapuolisuus ja riippumattomuus, ja toteaa, että nämä eivät ole neuvottelukysymyksiä, vaikka ovatkin yhä enemmän koetuksella, sekä vahvistamaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden edistämistä soveltamalla periaatteellista ja tarveperustaista

---

22 UNICEF, ”Not the new normal – 2024 ’one of the worst years in UNICEF’s history’ for children in conflict”, 28. joulukuuta 2024.

humanitaarista toimintatapaa ja pidättäytymällä kumppanuuksista, jotka heikentäisivät näitä periaatteita; palauttaa mieliin, että SEU-sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan unioni edistää ihmisoikeuksien suojelua sekä kansainvälisen oikeuden tarkkaa noudattamista ja kehittämistä, etenkin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden kunnioittamista, ja se pitää kiinni sukupuolten välisestä tasa-arvosta, joka on yksi sen SEU-sopimuksen 2 artiklan mukaisista perusarvoista , erityisesti kun otetaan huomioon humanitaarisen avun, erityisesti naisille ja tytöille annettavan avun, aseman lasku tärkeysjärjestyksessä; korostaa, että on tärkeää edistää seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen yleistä saatavuutta osana EU:n humanitaarista toimintaa ja EU:n sitoumusta varmistaa lisääntymis- ja äitiysterveydenhuollon palvelujen saatavuus;

2. on huolissaan, että viime vuosina kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset ovat lisääntyneet ja osassa niistä kyse on ollut strategisesta sodankäynnistä; pitää valitettavana humanitaarisen työn toimintatilan kaventumista ja kunnioituksen rapautumista kansainvälistä humanitaarista oikeutta kohtaan, mikä vaikeuttaa merkittävästi ihmishenkiä pelastavan avun toimittamista konfliktitilanteissa; tuomitsee jyrkästi sen, että siviiliväestöön ja sen selviytymiselle välttämättömään infrastruktuuriin sekä humanitaarisen avun työntekijöihin kohdistuvat hyökkäykset ja vakavat lasten oikeuksien loukkaukset ovat lisääntyneet hälyttävästi; pitää erittäin valitettavana räikeää piittaamattomuutta lääkintäkäytössä olevien toimitilojen suojelua kohtaan, sillä sairaalaiskut ovat arkea lähes kaikissa konflikteissa, mikä on YK:n turvallisuusneuvoston haavoittuneiden ja sairaiden, lääketieteellisen henkilökunnan ja humanitaaristen avustustyöntekijöiden suojelusta 3. toukokuuta 2016 antaman päätöslauselman 2286 (2016) vastaista; vaatii, että tällaisista järjestelmällisistä iskuista vastuussa olevat tahot saatetaan vastuuseen teoistaan, ja kehottaa EU:ta harkitsemaan rajoittavia toimenpiteitä valtiollisia tai valtiosta riippumattomia toimijoita vastaan, jos ne tarkoituksellisesti estävät humanitaarisen avun perillepääsyn;

3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, joilla ehkäistään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia, ja paikkaamaan näiden loukkausten seurannassa olevat puutteet puolueettoman ja riippumattoman tiedonkeruun ja tehokkaamman näyttöön perustuvan vaikuttamisen avulla, jotta rikoksiin syyllistyneet saadaan vastuuseen; kehottaa komissiota tukemaan valvontamekanismeja ja raportoimaan humanitaarisen avun perillepääsyn haasteista konfliktien vaikutuspiirissä;

4. suhtautuu myönteisesti YK:n turvallisuusneuvoston humanitaarisen henkilöstön, YK:n henkilöstön ja avustavan henkilöstön suojelusta aseellisissa konflikteissa annettu päätöslauselman 2730 (2024) hyväksymiseen; korostaa kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen perustuvaa velvollisuutta kunnioittaa ja suojella humanitaarista

avustushenkilöstöä ja toteaa, että on tärkeää tukea riippumatonta, puolueetonta ja tasapuolista humanitaarista avustustoimintaa suojaamalla humanitaarisen työn toimintatilaa suorilta hyökkäyksiltä, terrorismin vastaisten toimien tarkoituksettomilta seurauksilta ja rajoittavilta toimenpiteiltä sekä politisoitumiselta ja harhaanjohtavilta narratiiveilta;

5. kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimia, joilla voidaan varmistaa humanitaaristen avustustyöntekijöiden turvallisuus- ja turvatoimien toteuttaminen tuloksellisesti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2730 (2024) mukaisesti, mukaan lukien tutkintojen aloittaminen, läpinäkyvyys ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkausten tasapuolinen tutkiminen; korostaa, että on otettava huomioon paikallisen henkilöstön suurempi haavoittuvuus, koska heihin kohdistuu merkittävämpiä turvallisuusriskejä, ja varmistamaan heidän suojelunsa; kehottaa komissiota tukemaan turva- ja turvallisuustoimenpiteitä, joilla voidaan suojella humanitaarisia avustustyöntekijöitä, ja vaatimaan syyllisten saattamista vastuuseen avustustyöntekijöihin kohdistuneista hyökkäyksistä; muistuttaa, että on erittäin tärkeää pitää käytössä nopean toiminnan mekanismeja, jotka mahdollistavat välittömät tukitoimet, niin rahalliset, oikeudelliset kuin psykososiaaliset, humanitaarisille avustustyöntekijöille, joihin kohdistuu pidätyksen tai uhkailun riski tai muunlainen turvallisuuspoikkeama, ja että nämä mekanismit voivat perustua ”Protect Aid Workers”-aloitteen tarjoamiin malleihin;

6. pitää huolestuttavina ihmisoikeuksien puolustajiin ja humanitaarisiin vapaaehtoistyöntekijöihin lisääntyvässä määrin kohdistuvia uhkia ja häirintää ja heidän toimintansa kriminalisoimista konflikti- ja kriisitilanteissa; kehottaa EU:ta sisällyttämään heidän suojelunsa humanitaarisen avustustoimintansa ensisijaiseksi tavoitteeksi; pitää valitettavana, että humanitaarista apua yritetään yhä useammin kriminalisoida ilman legitiimiä syytä, erityisesti kun on kyse ihmishenkiä pelastavista toimista ihmisten paetessa konflikteja, väkivaltaa, vainoa tai köyhyyttä; kehottaa hyväksymään parempaa suojaa tarjoavan oikeudellisen kehyksen, jolla voitaisiin puuttua avustustyön kriminalisointiin, torjua rankaisematta jäämistä ja lisätä humanitaarisia poikkeuksia seuraamuksista, sekä toimenpiteitä, joilla voidaan ehkäistä humanitaaristen avustustyöntekijöiden joutuminen rikossyytteeseen terrorismin vastaisten lakien nojalla;

7. vahvistaa tukevansa monenvälisyyttä, jonka keskiössä YK on; painottaa, että EU:n toimien on oltava koordinoituja ja yhdenmukaisia kansainvälisten elinten kanssa, ja kehottaa komissiota jatkamaan olennaisen tärkeää tukeaan humanitaariseen toimintaan osallistuville YK:n eri yksiköille, minkä tarkoituksena on ylläpitää humanitaarisia periaatteita ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta; vahvistaa, että sen velvollisuus on kunnioittaa YK:n yksiköiden toimivaltaa ja helpottaa sen käyttämistä, ja pitää erittäin valitettavana kaikkia yrityksiä vaikeuttaa, rajoittaa tai heikentää

YK:n järjestöjen mahdollisuuksia toteuttaa humanitaarisia tehtäviään tuloksellisesti;

8. painottaa kiireellistä tarvetta paneutua ennennäkemättömiin humanitaarisiin kriiseihin, jotka ovat käynnissä Sudanissa ja Kongon demokraattisessa tasavallassa ja jotka kuuluvat tällä hetkellä maailman vakavimpiin kriiseihin, sillä kolmasosa Sudanin väestöstä tarvitsee kipeästi humanitaarista apua ja ruokaturvattomuuden ja nälänhädän on vahvistettu olevan maassa monin paikoin hälyttävä, samoin kuin Kongon demokraattisessa tasavallassa, jossa humanitaarista apua tarvitsee 21 miljoonaa ihmistä; vetoaa kaikkiin konfliktin osapuoliin, jotta ne varmistaisivat humanitaarisen avun turvallisen ja esteettömän perillepääsyn humanitaaristen periaatteiden mukaisesti sekä humanitaarisen avustushenkilökunnan kunnioittamisen ja suojelun; pyytää lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään humanitaarista apuaan Sudanille ja Kongon demokraattiselle tasavallalle sekä niiden naapurimaille, sekä rahoittamaan tukea erityisesti konfliktitilanteissa seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneille, paikallisille selviytymis- ja suojeluohjelmille ja hankkeille, joilla edistetään naisten ja lasten oikeuksia ja sukupuolten välistä tasa-arvoa;

9. korostaa, että humanitaarista apua, ja sen kautta nälkää, ei koskaan saa politisoida tai välineellistää, ja sen olisi aina päästävä sitä tarvitsevien siviilien luo kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisesti; muistuttaa, että jakelupaikkoja, siviilejä, humanitaarisia avustustyöntekijöitä ja lääkintähenkilöstöä on suojeltava eikä näihin paikkoihin tai ihmisryhmiin saa kohdistaa sotilaallisia toimia; on järkyttynyt 508 humanitaarisen avustustyöntekijän surmaamisesta Gazassa samoin kuin sairaaloihin ja humanitaarisen avun saattueisiin toistuvasti kohdistetuista hyökkäyksistä; vastustaa voimakkaasti kaikkia sellaisia Gazan avustusjärjestelmiä, jotka ovat ristiriidassa humanitaaristen periaatteiden kanssa; on pahoillaan siitä, että tällainen avustusohjelma on johtanut yli tuhannen apua hakeneen palestiinalaisen kuolemaan; pyytää kansainvälisiä toimia ja tutkintaa, jotta voidaan varmistaa vastuuvelvollisuus mahdollisissa kansainvälisen oikeuden loukkauksissa jotka ovat tapahtuneet Gaza Humanitarian Foundation -järjestön toimintapaikoilla;

10. pyytää toimittamaan humanitaarista apua häiriöttä ja suuressa mittakaavassa YK:n koordinaation alaisuudessa ja humanitaarisia periaatteita noudattaen; kehottaa avaamaan kaikki soveltuvat rajanylityspaikat ja muistuttaa, että ihmishenkiä pelastavan humanitaarisen avun kieltäminen on kollektiivinen rangaistus ja siten sotarikos; korostaa, että kaikille kansainvälisille humanitaarisille toimijoille ja erityisesti YK:n verkoston elimille on taattava SEUT-sopimuksen 214 artiklan mukaisesti kokonaisvaltainen, nopea, turvallinen ja esteetön pääsy koko Gazan alueelle; korostaa YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) keskeistä roolia humanitaarisen avun toimittamisessa palestiinalaispakolaisille ja pitää valitettavina pyrkimyksiä viedä sen

toiminnan legitimiteetti; kehottaa palauttamaan UNRWA:n toimivallan ja rahoituksen kaikilta osin tarkan valvonnan ja vastuuvelvollisuuden sitomana varmistamalla uudistetulle UNRWA:lle pitkäkestoisen, kestävän, monivuotisen ja ennakoitavan rahoituksen, jotta palestiinalaispakolaisille voidaan toimittaa elintärkeitä palveluja ja humanitaariset kriisit voidaan tulevaisuudessa estää;

11. kehottaa myös jatkamaan ja tehostamaan EU:n humanitaarista apua siviiliväestölle, joka kärsii Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyssodan seurauksista, ja kiinnittämään erityistä huomiota maan sisällä siirtymään joutuneiden, pakolaisten, ikääntyneiden ja lasten tarpeisiin, mukaan lukien pakkosiirtojen uhrit, jotka on siirretty Venäjän federaation alueelle ja miehitetyille alueille;

12. korostaa erityisesti Afganistanin tilannetta, sillä maassa vallitsee vakava ja monimutkainen humanitaarinen kriisi ja yli 23,7 miljoonaa ihmistä on avun tarpeessa; toteaa, että tilanne todennäköisesti pahenee entisestään Pakistanista ja Iranista karkotettavien pakolaisten ja alueella vallitsevan epävakauden vuoksi; suhtautuu myönteisesti EU:n 266 miljoonan euron tukisitoumukseen ja kehottaa toteuttamaan kohdennettuja paikallistason toimia naisten ja tyttöjen auttamiseksi;

13. pyytää uudelleen komissiota laatimaan EU:n humanitaarisen diplomatian strategian yhdessä jäsenvaltioiden, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja EU:n erityisedustajien kanssa ja kuulemaan valmistelussa humanitaarisen avun toimijoita, koska näin voitaisiin lisätä työn vaikuttavuutta ja varmistaa järjestelmällisempi ja paremmin koordinoitu tapa toteuttaa humanitaarista diplomatiaa sekä mukautua samanaikaisesti jatkuvassa muutoksessa oleviin olosuhteisiin ja käyttää kaikkia tarjolla olevia välineitä sekä hyödyntää EU:n poliittista ja taloudellista painoarvoa poliittisen vuoropuhelun ja kauppa- ja avustussuhteiden kautta; toteaa, että näin voitaisiin turvata humanitaarisen avun perillepääsy, suojella humanitaarisia avustustyöntekijöitä ja turvata humanitaarisen työn toimintatila aseellisissa selkkauksissa, mukaan lukien neuvottelut vihollisuuksien lopettamisesta, humanitaarisen avun keskeytyksistä ja siviilien ja pelastustarvikkeiden turvallisista siirtymisistä konfliktien ollessa käynnissä; kannustaa komissiota varmistamaan yhdessä jäsenvaltioiden, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EU:n erityisedustajien kanssa, että korkean tason humanitaarisessa diplomatiassa hyödynnetään järjestelmällisesti humanitaaristen avustustoimijoiden kokemuksista saatua tietoa ja että heitä kuullaan säännöllisesti;

14. kehottaa komissiota tehostamaan toimia, joilla ehkäistään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia, ja paikkaamaan näiden loukkausten seurannassa olevat puutteet tiedonkeruun ja tehokkaamman näyttöön perustuvan vaikuttamisen avulla;

15. korostaa, että riippumattomien humanitaaristen toimijoiden on päästävä kaikkiin muuttoliikkeeseen liittyviin tiloihin, kuten säilöönottokeskuksiin, ensivastaanottotiloihin ja epävirallisille raja-alueille, joissa naisiin ja hlbtiq+ -henkilöihin kohdistuu kohonnut väkivallan, hyväksikäytön ja välttämättömien palvelujen, myös seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuollon palvelujen, epäämisen uhka; kehottaa perustamaan läpinäkyviä seuranta- ja vastuuvelvollisuusmekanismeja tällaisiin paikkoihin;

Humanitaarisen avun rahoitus

16. suhtautuu myönteisesti ehdotettuun humanitaarisen avun rahoituksen nostoon 25 miljardiin euroon NDICI – Globaali Eurooppa -välineessä ja kehottaa lisäämään merkittävästi humanitaarisen rahoituksen tasoa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja varmistamaan riittävän, ennakoitavan ja kestävän rahoituksen; korostaa samalla, että humanitaarista apua koskeva liikkumavara olisi turvattava, erityisesti kun otetaan huomioon kasvava juopa humanitaaristen tarpeiden ja rahoituksen välillä, mutta myös EU:n etujen vaalimiseksi pyrittäessä edistämään maailmanlaajuista rauhaa ja vakautta ja säilyttämään EU:n uskottavuus periaatteellisena humanitaarisen avun toimijana ja luotettavana lahjoittajana; suosittaa painokkaasti, että kaikki EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot vaalisivat toiminnassaan kansainvälistä yhteistyötä, jotta voidaan yhdessä vastata maailmanlaajuisiin humanitaarisiin haasteisiin, erityisesti maailmanlaajuiseen ruokaturvattomuuteen;

17. kehottaa komissiota varaamaan jatkossakin erityiset budjettikohdat ja välineet humanitaarista apua varten, jotta voidaan noudattaa puolueettomuuden, riippumattomuuden ja tasapuolisuuden periaatteita; vastustaa ehdotusta yhdistää EU:n humanitaarisen avun väline ja NDICI – Globaali Eurooppa -väline seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja korostaa tarvetta varmistaa, että hätäapuvarausta pysytään käyttämään tarvittaessa sekä EU:n että EU:n ulkopuolisiin tarpeisiin;

18. pyytää komissiota huolehtimaan, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä lisätään joustavuutta ja että sen lisääminen hyödyttää EU:n humanitaarista toimintaa ja että se parantaa avoimuutta eikä vaaranna toiminnan puolueettomuutta, vaikutuksia, uskottavuutta tai ennustettavuutta; palauttaa mieliin, että läpinäkyvyys on avainasemassa, kun halutaan varmistaa, että seuraava monivuotinen rahoituskehys on suojattu väärinkäytöksiltä, petoksilta ja oikeusvaltioperiaatteen ja unionin arvojen rikkomisilta ja että EU:n rahoittama humanitaarinen apu ja kehitysapu saavuttavat siviiliväestön, joka niitä tarvitsee; kehottaa komissiota tehostamaan valvontamekanismejaan ja olemaan tarkkana paikallisten kumppaneiden valinnassa, valvomaan tiukasti varojen käyttöä ja kehittämään yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kansainvälisten toimijoiden kanssa tavoitteena ehkäistä väärien käyttötarkoitusten ja muiden väärinkäytösten riskiä; kehottaa vahvistamaan

demokraattisen valvonnan mekanismeja EU:n humanitaarisen rahoituksen kohdentamiselle ja ottamaan tässä huomioon kansalaisjärjestöjen suositukset EU:n rahoittamien humanitaaristen operaatioiden valvonnasta ja arvioinnista;

19. toistaa kantansa, että säilyttääkseen uskottavuutensa globaalina humanitaarisena toimijana EU:n on ylläpidettävä sitoutunutta, periaatteellista, kestävää ja osallistavaa toimintaa alueilla, jotka kärsivät humanitaarisista kriiseistä, myös hauraissa ympäristöissä ja unohdetuissa kriiseissä; muistuttaa, että humanitaarista apua ei saa alistaa geopoliittisille tavoitteille, muuttoliikkeen valvonnalle tai turvallisuustavoitteille, ja varoittaa välineellistämästä humanitaarista toimintaa edistämään EU:n tai sen jäsenvaltioiden ulkopoliittisia tavoitteita;

20. kehottaa jälleen komissiota yhdenmukaistamaan lähestymistapaansa unohdettuihin kriiseihin ja raportoimaan sitoumuksestaan osoittaa 15 prosenttia alkuperäisistä vuotuisista humanitaarisen avun määrärahoistaan unohdettuihin kriiseihin sekä estämään resurssien siirtämisen muualle kriiseistä, joille osoitetaan jo nyt liian vähän rahoitusta; pyytää neuvostoa koordinoimaan paremmin, jotta jäsenvaltioiden huomio ja tuki ohjautuvat näihin kriiseihin;

21. painottaa, että lapsilla, vammaisilla henkilöillä ja heidän perheillään on erityisiä haasteita kehitysavun saannissa; korostaa, että tällä hetkellä lapsille kohdennetaan vain murto-osa (12 prosenttia) virallisesta kehitysavusta, vaikka heidän osuutensa väestöstä virallista kehitysapua vastaanottavissa maissa on merkittävä, ja vaikka lapsiin – eikä vain yksittäisiin alakohtaisiin painopisteisiin – investoiminen parantaa heidän ja koko yhteisön elintasoa pysyvästi; korostaa, että on tärkeää asettaa etusijalle lasten erityistarpeet, varsinkin koulutus ja lasten suojelu, humanitaarisen toiminnan kaikissa vaiheissa, mukaan lukien varautuminen, hätäapu ja jälleenrakennus; korostaa, että lasten oikeuksien ja hyvinvoinnin turvaaminen on olennaisen tärkeää pitkän aikavälin selviytymiskyvyn ja kestävän kehityksen kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan kohdennetut rahoitus-, ohjelmasuunnittelu- ja koordinointimekanismit, joilla vastataan lasten erityistarpeisiin humanitaarisissa kriiseissä;

22. korostaa, että julkisen rahoituksen on pysyttävä humanitaarisen avun ensisijaisena lähteenä, koska on valtioiden vastuulla varmistaa riittävä ja kestävä rahoitus; on kuitenkin tietoinen, että julkinen rahoitus ei yksin riitä kuromaan umpeen puutteita humanitaarisessa rahoituksessa, ja korostaa, että on otettava huomioon uusia rahoituslähteitä, myös yksityiseltä sektorilta; kannustaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan innovatiivisten lähestymistapojen ja kumppanuuksien kehittämistä, jolla voidaan laajentaa resurssipohjaa tarkoituksena paikata humanitaarisen avun rahoitusvajetta yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten, kansainvälisten kehityspankkien, yksityisen sektorin ja tiedeyhteisön

kanssa – edellyttäen, että kaikessa yksityisessä toiminnassa noudatetaan humanitaarisia periaatteita ja täyttä avoimuutta; toteaa, että näin voidaan täydentää kansainvälistä julkista humanitaarista apua ja kuroa umpeen humanitaarisen avun maailmanlaajuista rahoitusvajetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kartoittamaan humanitaarisen avun edistyksellisiä ja kestäviä rahoitusmekanismeja; korostaa, että tarvitaan yhteistyötä uusien avunantajamaiden kanssa, jotta voidaan lisätä niiden osuutta humanitaarisesta avusta;

23. suhtautuu myönteisesti YK:n Humanitarian Reset -aloitteeseen ja korostaa, että se on nähtävä oivana tilaisuutena vahvistaa humanitaarisia periaatteita ja tarveperusteista, ihmiskeskeistä järjestelmää, eikä sen ainoa motiivi saa olla kustannusten leikkaaminen; toteaa, että yhtä tärkeää kuin toiminnan tehokkuuden ja tuloksellisuuden parantaminen on varmistaa vastuu avun toimituksista ja taata, että kriittiset alat, kuten suojelutehtävät ja sukupuolistuneen väkivallan vastaiset toimet, pysyvät toiminnan ytimessä ihmishenkiä pelastavana toimintana;

24. suhtautuu myönteisesti komission merkittäviin toimiin parantaa humanitaarisen avun toimitusketjujen tehokkuutta ja tuloksellisuutta, kun otetaan huomioon, että niistä syntyy lähes 70 prosenttia humanitaarisen avun kustannuksista, joten tämä on keskeinen osa-alue kasvavaan rahoitusvajeeseen vastaamisen toimissa; kannustaa komissiota jatkamaan työtään, jonka tavoitteena on kehittää strateginen lähestymistapa toimitusketjuihin ja tukea sitä;

25. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään yhteisen sitoumuksensa osoittaa bruttokansantulostaan (BKTL) vähintään 0,7 prosenttia viralliseen kehitysapuun ja täyttämään virallisen kehitysavun tavoitteen osoittaa 0,2 prosenttia BKTL:stä vähiten kehittyneille maille vuoteen 2030 mennessä, sekä kohdentamaan 10 prosenttia virallisesta kehitysavustaan humanitaarisiin toimiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että humanitaarisessa avussa otetaan riittävästi huomioon naisten ja tyttöjen tarpeet strategisena investointina, joka hyödyntää pitkällä aikavälillä kaikkia; pitää kuitenkin valitettavana, että naisten oikeuksia ajavat järjestöt ovat edelleen järjestelmällisesti alirahoitettuja ja saavat alle yhden prosentin virallisesta kehitysavusta maailmanlaajuisesti[23];

26. on huolissaan EU:n edustustojen mahdollisista supistamisista, myös kolmansissa maissa, joissa annetaan merkittävää humanitaarista apua; on päin vastoin sitä mieltä, että on välttämätöntä vahvistaa näitä rakenteita maissa, joiden tilanne on kaikkein kriittisin;

---

23 ODI:n toimintapoliittinen katsaus, ”Where next for feminist foreign policy on funding feminist movements?” - https://media.odi.org/documents/ODI-ET-FundingMovements-PB-EN-May24-Final.pdf, toukokuu 2024.

Hauraisiin ympäristöihin sovellettavan yhdennetyn lähestymistavan kehittäminen

27. korostaa, että hauraiden ympäristöjen moninaisuus edellyttää räätälöityjä lähestymistapoja ja erityisiä rahoitusvälineitä, joilla edistetään humanitaarisen, kehitys- ja rauhantyön toimijoiden yhtenäistä toimintaa kunnioittaen periaatteellisen humanitaarisen toiminnan erityistä toimivaltaa ja keskittyen erityisesti paikallisten toimijoiden osallistamiseen ja heidän vaikutusmahdollisuuksiensa lisäämiseen sekä päätöksentekoprosesseissa että ohjelmien toteuttamisessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pitämään yllä ja lisäämään osallistumista hauraissa ja konflikteista kärsivissä ympäristöissä;

28. toteaa, että komission olisi tärkeää hyväksyä humanitaarisen avun tiedonanto sellaisena kuin se on esitetty komission vuoden 2026 työohjelmassa, jossa keskitytään tavoitteelliseen, ihmiskeskeiseen ja yhdennettyyn lähestymistapaan käsitellä hauraita tilanteita, ja esitetään mekanismeja sen täytäntöönpanoksi, ja toteaa, että parlamenttia olisi kuultava strategian laatimisessa ja täytäntöönpanossa; pitää myönteisenä, että komissio on ilmaissut aikovansa valmistella yhdennetyn strategian hauraiden tilanteiden ja konfliktien käsittelyyn; korostaa, että on tärkeää kehittää tällainen strategia ja yhdistää siihen asianmukaisesti mukautettua ja kontekstikohtaista rahoitusta, jolla voidaan vastata rauhan, kehityksen, ilmastotoimien ja humanitaaristen tarpeiden toisiinsa kytkeytyviin haasteisiin, mukaan lukien paikallisen yksityisen sektorin tiiviimpi osallistuminen, ja että tässä on kunnioitettava kaikin tavoin humanitaarisia periaatteita; kehottaa komissiota ottamaan tässä strategiassa huomioon sukupuoliulottuvuuden;

29. kehottaa komissiota varmistamaan, että maat eivät jää humanitaarisen avun oravanpyörään, vaan siirtyvät kestävän kehityksen suuntaan, jolloin paikallisyhteisöt vahvistuvat ja ehkäistään riippuvuutta ulkoisesta tuonnista rahoittamalla keskeisiä palveluja, kuten koulutusta, terveydenhuoltoa ja tärkeää infrastruktuuria, muun muassa Global Gateway -strategian avulla, joka voi edistää monia toisiinsa liittyviä kestävän kehityksen tavoitteita hyödyntämällä useita rahoituslähteitä, myös yksityisen sektorin investointeja, ja noudattamaan sosiaali- ja ympäristönormeja, joiden ansiosta kasvu saattaa kiihtyä, syntyä ihmisarvoisia työpaikkoja ja köyhyys ja tuloerot vähenevät, ja näin varmistetaan selviytymiskykyisempi ja inklusiivisempi kehitys, jossa ketään ei jätetä jälkeen; kehottaa komissiota hyödyntämään EU:n paikallisten kehityssuunnitelmien yhteistyövälineitä erityisillä ja kohdennetuilla hankkeilla, jotka ovat jäsenvaltioiden hyväksi toteamia;

30. muistuttaa, että ilmastonmuutos on yksi keskeinen konfliktien, kuivuuden, nälänhädän ja muuttoliikkeen aiheuttaja; korostaa, että merenpinnan nousu voi uhata pienten kehittyvien saarivaltioiden

olemassaoloa ja että ne ovat maailman haavoittuvimpien maiden joukossa, kun tarkastellaan ilmastonmuutoksen vaikutuksia;

Tehokkaiden humanitaaristen toimien edistäminen hyödyntäen humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostamaa kokonaisuutta, paikallisille toimijoille keskitettyä apua ja ennakoivia toimia

31. kehottaa EU:ta edistämään humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostamaa kokonaisuutta, jotta voidaan paneutua kriisien taustalla oleviin syihin ja tukea selviytymiskyvyn lujittamista, erityisesti hauraissa ja konflikteista kärsivissä ympäristöissä; toteaa, että tämä tapahtuu tukemalla paikallisia järjestöjä, myös nuorten ja naisten johtamia ja uskonnollisia yhteisöjä, jotka ovat avainasemassa vastaamassa humanitaarisiin kriiseihin, ja varmistamalla niiden kokonaisvaltainen, tasapuolinen ja merkityksellinen osallistuminen humanitaarisen avun ohjelmasykliin ja päätöksentekoon kaikilla tasoilla;

32. kehottaa komissiota toteuttamaan sitoumuksensa kanavoida ainakin 25 prosenttia humanitaarisesta rahoituksestaan paikallisille toimijoille vuoteen 2027 mennessä, muun muassa käyttämällä maakohtaisia keskitettyjä rahastoja samoin kuin muita rahoitusmekanismeja, joissa asetetaan etusijalle paikalliset toimijat, sekä kartoittamaan sitä, miten avustuksia voitaisiin maksaa suoraan paikallisille järjestöille, ja auttamaan vahvistamaan niiden valmiuksia täyttää niille asetetut sääntely-, avoimuus- ja vastuuvelvollisuusvaatimukset; kehottaa EU:ta asettamaan etusijalle sellaisten paikallisten organisaatioiden rahoituksen, jotka avustavat nuoria, naisia, vammaisia henkilöitä, hlbtiq+ -henkilöitä ja muita haavoittuvia ryhmiä;

33. kehottaa komissiota asettamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä etusijalle monivuotisen rahoituksen konfliktien ehkäisyyn ja rauhanrakentamiseen, jotta voidaan toteuttaa yhteyksiä humanitaarisen avun ja kriisinhallintamekanismien välillä ja kehittää rauhanrakentamis- ja kehitysohjelmia pidemmällä tähtäimellä; korostaa, että on tärkeää vahvistaa alakohtaisia koordinointijärjestelmiä EU:n humanitaarisessa toiminnassa ja kehitys- ja rauhanrakentamistoimissa, jotta voidaan varmistaa kaikenkattavat ja yhdenmukaiset tulokset, muun muassa Team Europe -lähestymistavan kautta; korostaa, että EU:n ja YK:n kumppanuus on erittäin tärkeä, kun halutaan vahvistaa humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostamaa kokonaisuutta ja kohdentaa erityistä huomiota tyttöihin ja nuoriin naisiin, vammaisiin henkilöihin, lapsiin ja ikääntyneisiin, jotka ovat haavoittuvissa tilanteissa; painottaa EU:n rahoituksen merkitystä YK:n järjestelmälle; katsoo, että rakenteellinen eriarvoisuus vaikuttaa edelleen humanitaarisen toiminnan valtasuhteisiin, rahoituksen saatavuuteen ja osallistumiseen päätöksentekoon; kehottaa omaksumaan osallistavamman, tasapuolisen ja

oikeusperustaisen lähestymistavan EU:n humanitaarisessa politiikassa ja lisäämään paikallisten ja aiemmin marginalisoitujen toimijoiden johtoasemaa;

34. toteaa, että ennakoivien toimien toteuttaminen kriisialttiissa ympäristössä ennen humanitaaristen kriisien puhkeamista on tehokas keino ehkäistä tai lieventää tulevia humanitaarisen avun tarpeita ja se myös tukee yhteisöjen keinoja selviytyä häiriöistä ja mukautua niihin sekä lujittaa selviytymiskykyään; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että investoinnit ennaltaehkäisyyn, ennakoiviin toimiin ja katastrofivalmiuteen säilytetään, jotta voidaan lieventää kriisien vaikutuksia ihmisiin ja järjestelmiin;

35. korostaa, että ennakoivissa toimissa on nojauduttava näyttöön, erityisesti hauraissa ympäristöissä ja silloin, kun haavoittuvuus ilmastonmuutokselle on suuri, jotta voidaan saada käyttöön enemmän laadukasta dataa ja riskianalyyseja ja siten parantaa varhaisvaroitusjärjestelmiä ja sisällyttää riskiennusteet osaksi humanitaarista suunnittelua;

36. kannustaa jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi investointejaan paikallisesti johdettuihin ja yhdistettyihin ennakoiviin toimiin, kuten investointeihin varhaisvaroitusjärjestelmiin, riskinarviointiin ja yhteisöjen selviytymiskykyyn, ja lisäämään sellaisten ilmastorahastojen osuutta, jotka on tarkoitettu parantamaan selviytymiskykyä ja sopeutumista katastrofialtteimmissa maissa ja alueilla, ja korostaa, että on tärkeää osallistaa ennakoiviin toimiin monenlaisia toimijoita, kuten kansalaisjärjestöjä ja paikallistason verkostoja, ja että tällaisiin toimiin kuuluvat muun muassa ennusteisiin perustuva rahoitus, katastrofivalmius ja riskinhallinta erityisesti hauraissa ympäristöissä ja tilanteissa, joissa haavoittuvuus ilmastonmuutokselle on suuri;

25 vuotta YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) antamisesta: kohti sukupuolisensitiivistä lähestymistapaa humanitaariseen apuun

37. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu vuonna 2000 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 samoin kuin naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan toimintaohjelman täytäntöönpanossa, sillä ne ovat olennaisia välineitä, kun halutaan varmistaa naisten ja tyttöjen oikeuksien kunnioittaminen kaikissa yhteyksissä; toteaa, että 25 vuotta päätöslauselman hyväksymisen jälkeen täytäntöönpanossa on edelleen valtavia puutteita, naiset ovat edelleen syrjäytettyjä rauhanprosesseissa ja konfliktit ja kriisit vaikuttavat heihin suhteettoman paljon, esimerkiksi laajalle levinneen sukupuolistuneen väkivallan muodossa, mikä tarkoittaa, että tarvitaan poliittista ja taloudellista lisätukea EU:n toimintaohjelmalle, joka on pitkäaikaisen ja kestävän rauhan ja kehityksen liikkeellepaneva voima ja investointi niihin; kehottaa

komissiota ja EUH:ta jatkamaan sukupuolten välisen tasa-arvon sekä naisten oikeuksien ja toimintamahdollisuuksien edistämistoimia, mukaan lukien kestävän kehityksen tavoitteen 5 täytäntöönpano, joka on prioriteetti kaikessa EU:n ulkoisessa toiminnassa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita priorisoimaan Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelman täytäntöönpanon;

38. kehottaa kaikkia aseellisten konfliktien osapuolia ryhtymään toimiin edistääkseen seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia ja naisten ja tyttöjen oikeuksia sekä suojelemaan heitä kaikilta konflikteihin liittyvän seksuaalisen ja sukupuolistuneen väkivallan muodoilta, erityisesti raiskauksilta, ja toteaa, että tällainen väkivalta usein lisääntyy konfliktien aikana ja sitä voidaan käyttää järjestelmällisesti sodankäynnin välineenä; korostaa aseellisten konfliktien sekä humanitaaristen ja ilmastokriisien välistä vahvaa yhteyttä sekä laittoman muuttoliikkeen, ihmiskaupan ja hyväksikäytön riskin kasvua, jotka vaikuttavat suhteettomasti naisiin ja tyttöihin; korostaa, että on tärkeä taata naisten aktiivinen, monipuolinen, tasa-arvoinen ja merkityksellinen osallistuminen kaikissa rauhanprosessin vaiheissa, kuten tulitaukoneuvotteluissa, sovinnonvälityksessä, aseellisten konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa, rauhanrakentamisessa ja konfliktia seuraavassa jälleenrakentamisessa; kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, joilla otetaan huomioon naisten ja tyttöjen erityistarpeet ja vaikutusmahdollisuudet strategioissa, joissa käsitellään konfliktien ehkäisyä, sovittelua ja rauhanrakentamista;

39. korostaa, että humanitaarisissa yhteyksissä naiset olisi nähtävä paitsi uhreina myös muutosvoimana, ja toteaa, että naiset edistävät aktiivisesti myönteistä muutosta ja vaikuttavat omaan kohtaloonsa; korostaa, että naisilla on keskeinen asema etulinjan toimijoina ja yhteisöjen johtajina ja että naisjohtoiset järjestöt ovat tärkeitä toimijoita humanitaarisen avun yhteyksissä, kun kyse on varautumisesta, hätäavusta ja jälleenrakentamisesta; painottaa niiden tarjoavan ihmishenkiä pelastavia palveluja – suojaa, seksuaali- ja lisääntymisterveyden palveluja, sukupuolistuneeseen väkivaltaan liittyviä palveluja, raha-apua, luotettavaa yhteisöllistä suojelua – sekä ajavan naisten, tyttöjen ja syrjäytyneiden väestöryhmien asiaa ja oikeuksia ja osallistuvan rauhanrakentamis- ja kehitystyöhön omissa yhteisöissään, vaikka nämä järjestöt saavat ainoastaan 0,3 prosenttia kahdenvälisistä avustuksista hauraissa valtioissa;

40. pitää valitettavana, että ulkomaanapuun äskettäin tehdyistä leikkauksista kärsivät eniten naisjohtoiset järjestöt, joista jopa puolta uhkaa toiminnan lopettaminen, ja kannustaa ottamaan ne paremmin mukaan humanitaarisen avun ohjelmasuunnitteluun[24]; kehottaa komissiota osoittamaan erityisrahoitusta, joka on kestävää, joustavaa ja monivuotista, kumppanuuksien ylläpitoon sekä helpottamaan

---

24 UN Women, *”Humanitarian funding cuts threaten women’s rights: What’s at stake and how to help”*, 13. toukokuuta 2025.

rahoituksen saatavuutta ja lisäämään tukeaan paikallistason naisjohtoisille järjestöille humanitaarisen avun yhteyksissä, jotta voidaan varmistaa tuloksellisempi, inklusiivisempi ja vastuullisempi järjestelmä; toteaa, että tämä voidaan saavuttaa lisäämällä rahoitusta paikallisille naisjohtoisille järjestöille, vahvistamalla tällaisten järjestöjen humanitaarisen rahoituksen jäljitettävyyttä ja vastuullisuutta, mukauttamalla rahoitusmekanismeja ja -prosesseja, jotta ne sopivat paremmin näiden järjestöjen tarpeisiin ja valmiuksiin sekä lisäämään niille mahdollisen suoran monivuotisen rahoituksen tasoa; pitää valitettavana, että lähes puolet (47 prosenttia) kyselyn naisjohtoisista ja naisjärjestöistä uskoo toimintansa loppuvan seuraavan puolen vuoden aikana, jos rahoitus pysyy nykytasolla, kun taas yli kolmasosa (35 prosenttia) on epävarmassa tilanteessa eikä voi suunnitella tai jatkaa työtään, ja ainoastaan 18 prosenttia ilmoittaa uskovansa, että niiden toiminta jatkuu yli vuoden ajan[25]; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan vähintään viisi prosenttia niiden hauraissa tilanteissa antamasta avusta naisjohtoisille ja naisten oikeuksia edistäville järjestöille ja pitkän aikavälin rahoitukseen, mikä tarkoittaa myös vähintään viiden prosentin osuutta virallisen kehitysavun rahoituksesta näiden järjestöjen tukemiseen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;

41. kannustaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita edistämään sukupuoliresponsiivisia lähestymistapoja humanitaarisissa toimissa ja lisäämään tukeaan naisten osallistumiselle humanitaarista apua koskeviin päätöksentekoprosesseihin tukemalla sellaisten edellytysten luomista, joissa naiset voivat turvallisesti omaksua johtajuuden kriisitilanteissa, jotta voidaan varmistaa, että heidän näkökulmansa ja tarpeensa ovat etusijalla avun suunnittelussa ja toimittamisessa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) tavoitteiden mukaisesti; kehottaa komissiota käyttämään inklusiivista, risteävää ja sukupuoliresponsiivista lähestymistapaa kaikkeen humanitaariseen suunnitteluun ja ottamaan huomioon naisten, tyttöjen, vammaisten, hlbtiq+-henkilöiden ja muiden marginalisoituneiden ryhmien erityistarpeet ja -oikeudet: kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että nämä ryhmät voivat osallistua merkityksellisellä tavalla humanitaaristen avustusohjelmien suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja arviointiin; katsoo, että on tarpeellista asettaa etusijalle vammaiset henkilöt EU:n rahoittamassa humanitaarisessa avussa, ja ottaa erityisesti huomioon vammaisten naisten ja lasten tarpeet ja prioriteetit, myös tarjoamalla rahoitusta vammaisten naisten ja tyttöjen paikallisjärjestöille ja -verkostoille, koska ne osaavat usein vastata tarpeisiin parhaiten, mutta rahoitusleikkaukset myös iskevät niihin ankarimmin;

---

25 UN Women, *”At a breaking point: The impact of foreign aid cuts on women’s organizations in humanitarian crises worldwide”*, huhtikuu 2025.

42. kehottaa komissiota varmistamaan, että sukupuolten välinen tasa-arvo pysyy edelleen ensisijaisena tavoitteena, kun humanitaarista järjestelmää uudistetaan ja järjestellään uudelleen osana YK:n Human Reset -aloitetta, ja että rahoitus ja kriittiset mekanismit on suojattava, esimerkiksi säilytettävä humanitaarisen avun järjestelmässä toimien klusteri, joka sisältää erityistoimet sukupuolistuneen väkivallan torjumiseen, sukupuolten väliseen tasa-arvoon ja suojeluun seksuaaliselta riistolta ja hyväksikäytöltä, koska ne ovat ihmishenkiä pelastavia toimia; kehottaa komissiota varmistamaan tarkkojen sukupuolianalyysien järjestelmällisen toteuttamisen, sukupuolen mukaan eritellyn tiedon keräämisen, sukupuoliresponsiivisen budjetoinnin ja sukupuolivaikutusten arvioinnin sekä varmistamaan, että komissiossa kehitetään sukupuoliasioiden erityisasiantuntemusta, jotta voidaan tukea tällaisia rooleja myös kumppanijärjestöissä ja vahvistaa jatkossakin EU:n sukupuoli–ikä-indikaattorin käyttöä; pitää myönteisenä, että tasa-arvoasioiden yhteyshenkilöiden määrä on noussut ja asema virallistunut ja että 99 prosentissa EU:n edustoista ja 87 prosentissa päätoimipaikkojen yksiköistä on tasa-arvoasioiden yhteyshenkilö;

43. muistuttaa, että asianmukaisten seksuaali- ja lisääntymisterveyspalvelujen oikea-aikainen saatavuus on priorisoitava ja mahdollistettava kaikissa humanitaarisissa toimissa, erityisesti ottamalla hätätilanteissa käyttöön lisääntymisterveyttä koskeva vähimmäisperuspalvelupaketti ja siirtymällä kattavampiin palveluihin tilanteen salliessa;

44. toistaa kehotuksensa EU:lle ja jäsenvaltioille panna YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325(2000) ja sitä seuranneet päätöslauselmat kaikilta osin täytäntöön; toteaa tässä yhteydessä pitävänsä myönteisenä edistystä, jota on tapahtunut EU:n Naiset, rauha ja turvallisuus -toimintaohjelman ja GAP III:n suhteen, ja korostaa, että komission on tärkeää esittää GAP IV -toimintasuunnitelmaa ja riittäviä resursseja sen täytäntöönpanoon; pitää valitettavana, että GAP III -toimintasuunnitelman käynnistämisen jälkeen vain 3,8 prosenttia kaikista sukupuolitietoisista/kohdennetuista toimista on ilmoittanut sukupuolten tasa-arvon ensisijaiseksi tavoitteekseen; kehottaa komissiota varmistamaan, että 85 prosentissa kaikista uusista ulkoisista toimista sukupuolten tasa-arvo otetaan huomioon merkittävänä tai pääasiallisena tavoitteena ja että 20 prosenttia kullekin maalle annettavasta virallisesta kehitysavusta osoitetaan ohjelmiin, joiden yhtenä päätavoitteena on sukupuolten tasa-arvo;

45. on erittäin huolestunut siitä, että äärikonservatiivisten, sukupuolten tasa-arvoa vastustavien ja fundamentalististen uskonnollisten liikkeiden, jotka pyrkivät heikentämään naisten ja tyttöjen perusoikeuksia, vaikutusvalta on kasvussa sekä EU:ssa että sen ulkopuolella ja myös humanitaarisissa yhteyksissä; korostaa, että tällaiset liikkeet levittävät usein disinformaatiota, leimaavat seksuaali- ja lisääntymisterveyspalveluja sekä heikentävät naisten

suojelua sukupuolistuneelta väkivallalta; kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n rahoittamat humanitaariset ohjelmat perustuvat edelleen tiukasti kansainvälisiin ihmisoikeusnormeihin ja sukupuolten väliseen tasa-arvoon, sekä tukemaan aktiivisesti kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, joita vastaan oikeuksia vastustavat toimijat hyökkäävät;

46. varoittaa humanitaaristen toimijoiden institutionaalisesta väkivallasta ja huolimattomuudesta, mukaan lukien sukupuolisokea ohjelmasuunnittelu, naisille ja hlbtiq+ -henkilöille turvattomat ympäristöt sekä väärinkäytöksiä koskevan vastuuvelvollisuuden puuttuminen; kehottaa asettamaan sitovia sukupuolisensitiivisyysstandardeja, ottamaan käyttöön kattavia raportointijärjestelmiä ja noudattamaan nollatoleranssipolitiikkaa kaikissa EU:n rahoittamissa humanitaarisissa operaatioissa;

°

° °

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle.